

[Justitsministeren]

stod da også, at hr. Torben Lund i det væsentlige, i alle hovedlinjerne, delte den opfattelse, der er angivet i regeringens redegørelse, og den får vi jo lejlighed til at drøfte senere.

Jeg vil gerne fremhæve, at jeg deler helt hr. Torben Lunds opfattelse, at det er uhyre vigtigt, at vi på hele det kriminalpræventive område gør en stadig større indsats, og det er jo også det, der er tilfældet, idet man ofrer stadig flere kræfter på at bekæmpe kriminaliteten på den måde.

Jeg deler også den opfattelse af principiel art, hr. Torben Lund gjorde gældende med hensyn til varetægtsfængsling. Vi har jo haft adskillige debatter om det, som det er påpeget, i forbindelse med de forsøg, der er gjort på at ændre retsplejeloven på dette punkt, så jeg føler ingen særlig anledning til at komme ind på de indvendinger, der er fremsat imod udvidelsen af muligheden for varetægtsfængsling.

Vi har ved tidligere lejligheder drøftet spørgsmålet om menneskerettighederne, og det blev jo også gjort grundigt i dag.

Fru Ebba Strange henviste til ændringen af retsplejeloven med hensyn til varetægtsfængslingsbestemmelserne i 1976 og sagde i den forbindelse, at det, der var baggrunden, var, at man mente, at der blev varetægtsfængslet flere her i landet end i andre lande, vi kunne sammenligne os med.

Nu er vanskeligheden stor med hensyn til at finde lande, vi kan sammenligne os med, navnlig når vi drøfter forslag, der drejer sig om en kort varetægtsfængsling, for det er ikke alle lande, der har den særlige retssikkerhedsbestemmelse, vi har i vor grundlov. Vi skal jo anvende den fremgangsmåde, at en person, man vil berøve friheden, skal stilles for en dommer inden 24 timer. Jeg tror ikke, man finder så forfærdelig mange andre lande, der har en tilsvarende bestemmelse. Selv de nærmestliggende lande har mulighed for igennem flere dage at opretholde en anholdelse uden at stille den pågældende for en dommer. I flere lande, som man ellers må sige har en rimelig og rigtig retskultur, der kan det dreje sig om uger, hvor man ikke er forpligtet til at stille de pågældende for domstolene.

Jeg mener bestemt, at vores system er det rigtige ud fra et retssikkerhedsmæssigt synspunkt, og at det er godt, vi har det. Men det gør det selvfølgelig vanskeligt at sammenlig-

ne med andre lande, for hvis man i de pågældende lande kan opretholde anholdelsen i den tid, det varer at klare efterforskningen, og kan hindre det, vi jo gerne vil undgå i disse sager, nemlig at folk kan møde voldsmanden på gaden dagen efter, og så få sagen for retten og til en egentlig domsforhandling, så har de altså ikke behov for varetægtsfængslinger på samme måde, som vi har det.

Det er bare det, jeg har villet gøre opmærksom på, for vi har jo drøftet emnet nogle gange, og det er også blevet sagt flere gange, at vi varetægtsfængler mere her i landet. Men det er altså en sandhed med stærke modifikationer, fordi sammenligningsgrundlaget ikke rigtig er til stede.

Der er fremkommet nogle bemærkninger om, at lovforslaget nu går på den konkrete handling, som man mener efter et efterfølgende anklageskrift skal kunne give mindst 30 dages fængsel for at kunne give anledning til varetægtsfængsling. Heroverfor siger man: hvad med gentagelsesvirkninger? Det er et af de spørgsmål, vi kan se på.

Men de, der gør opmærksom på det – det er vel i særlig grad fru Ebba Strange og hr. Bernhard Baunsgaard – må jo være klar over, at hvis man supplerer det med dette forslag, så er det en udvidelse. Det har vi ikke noget imod at interessere os for, fordi den, der gør sig skyldig i en ny forbrydelse af samme art som tidligere, altså en voldsforbrydelse, jo alt andet lige hurtigere vil nå op på de 60 dage, der skulle være minimum efter denne bestemmelse. Men vi vil da gerne overveje det spørgsmål, når vi skal drøfte sagen videre.

Herefter vender jeg tilbage til hr. Torben Lund og regeringspartiernes ordførere. Der var jo en samstemmighed til stede. Jeg siger tak for det, og jeg skal helt unklade over for dem, der har anført synspunkter imod dette forslag, at komme ind i nogen form for polemik. Det helt afgørende for mig er nu, at vi får gennemført en ordning, så vi kan varetægtsfængsle.

Der blev først fra hr. Hagen Hagensens og senere fra hr. Poulsgaards side sagt noget om at tænke på ofrene. Hvis man i forbindelse med det arbejde, vi har udført, stiller spørgsmålet, om vi tænker tilstrækkeligt på ofrene – og det spørgsmål rejste hr. Poulsgaard jo – så vil jeg gøre opmærksom på, at vi på adskillige områder netop har villet styrke offe-